

Tavaszi 1. fejezet

Ariana, csütörtök 01 december 2022 - 22:04:23

1. fejezet

Köszönöm, hogy lejöttél velem.

Nagyon szívesen.

Ármin a zene ritmusára dobolt a doboz oldalán. Nem lepte meg, hogy a diszkóban simán kiszolgálják, pedig a bejutásnál még elkérték tőle a személyit. Pontosan ez érte érkezett társaságban, és roppant hálás volt Davidnak, amiért elkísérte, mert egymaga biztosan nem mert volna csak így nekivágni az éjszakának. A barátai és nos, Qket végképp nem hívta volna el. A férfi jelenléte viszont szavatolta, hogy senki sem kekeckedik, legalábbis Ármin nagyon reménykedett ebben. Amióta csak megismerte Davidot, őszintén ösen rábízta magát, legyen szó tanácsról, vagy mint jelen esetben, tettekről. A neten találtak pár hónappal korábban, amikor a regisztráció után a férfi megpróbálta felszedni. Persze Ármin hamar lebukott, hogy fogalma sincs, mit miquel, David azonban beszélgetni kezdett vele, minden hátsó szándék nélkül. Ármin pedig szépen lassan a bizalmába avatta úgy is, hogy nem tudhatta, megérdemli-e. Amikor végül úgy döntött, ismerkedni szeretne, addig rágta a férfi felét virtuálisan, amíg bele nem egyezett, hogy kicsit megmutatja neki az éjszakai meleg életet. A probléma azonban hamar kiütökött az este folyamán, nagyjából akkor, amikor találtak. Ármint ugyanis személyesen még inkább megérintette David varázsa, rengeteg energiát átkerült, hogy ne látszódjon rajta, milyen áhítattal csüng a szavain.

Így ketten nem túl sok értelme van ugyan, de legalább látsz ilyen bulit is – mondta a férfi. Ármin ismét beleborzongott a közelségébe, de másképp nem tudtak volna beszélgetni, ebben a zajban még az üvöltés is suttogásnak hatott. Legszívesebben legyőzte volna az apró távolságot, hogy ujjait David székésbarna hajába merítthesse, mélyen beszívhasa a samponjának illatát & Afiú kortyolt a sörből, mivel Qttválaszolt, háláa az leháti. Persze hiúábrándnak bizonyult, hiszen az alkoholt a gátlásai levették Qzése miatt akarta meginni, és egészen jóúton haladt a cél felé akkor is, ha kicsit másképp tervezte. Közben az értékel Qdött, a tekintete szinte rátapadt egy-egy srácra, és még mindig nehezen hitte el, hogy

nem kell vigyáznia arra, kit bámul meg. A szabadság elbódította.

És tetszik valaki?

Ármin a férfira pillantott, aztán v állat vont. Akadt, aki tényleg magára vonta a figyelmét, de az ismerkedéshez nem értett, s Qt egyenesen fogalma sem volt, hogyan kezdjen hozzá. Ráadásul tagadhatatlanul senki sem mozgatta meg annyira, mint Dávid, ezt pedig nem vallhatta be a világ minden kincséért sem.

Na, csak nézz ki valakit, és táncolj vele!

A fiú most el Qszőr érezte, hogy ez egy végtelenül rossz ötlet.

Elképzeltetlenné t qnt, hogy bárkihez így ismeretlenül odamenjen, és leszólítsa. Sebesen megrázta a fejét.

Nem hiszem, hogy menne.

Dávid állkapcsa látványosan megfeszült.

Akkor mit keresünk itt?

Ármin elfordult, és a táncolókat figyelte. Rosszleasett neki a kérdés, még akkor is, ha jogos volt Dávid részéről, hiszen ha már az Q idejével szórakozik, tényleg jobb lenne, ha fel is mutatna valamit. Mégsem bírta rávenni magát.

Nem tudom, hogyan kezdjek hozzá – vallotta be szégyenkezve, az igazság felét megosztva, mielőtt újra a férfira nézett. Dávid elnéző mosollyal fogadta a szavait, és Ármin biztosra vette, hogy pontosan erre számított.

Van veszténivalód? – kérdezte, de amikor Ármin nem felelt, a tőmeg felé intett. Jól tudod, mit? Táncolok veled, aztán meglátjuk, feltűnsz-e valakinek, aki kicsit bátrabb nálad.

Ármin nem mozdult, így a férfi megragadta a karját, és magával vonszolta a táncoló felé. Még mielőtt oda értek, a fiú ébeordította.

Le ne tedd a szőrd!

A fiúnak az is kiment a fejéből, hogy egyáltalán alkohol van nálá, annyira lekötötte, hogy a tőmeg közepén találta magát.

Kényelmetlen volt, kicsit ijesztő, ráadásul a táncot amúgy sem nevezhette az érdekesnek, mégis megpróbált mozogni a zenére, hogy ne csináljon magából ol komplotti idiótát. Dávid egy mosollyal jutalmazta érte, Q pedig remélte, nem pirult el.

Lopva a férfira sandított. Dávid a tömeget nézte, a fiúnak pedig erre eszébe jutott, mi ért is vannak itt. Aztán Dávid közelebb lépett hozzá, hozzásimult, neki pedig teljesen kiröppent a fejéből minden gondolat.

Szerintem a szöke mellettünk bejössz. Mit gondolsz?

Ármin igyekezett nem az említett irányba bámulni, pedig nem kis erőfeszítéssel ébe telt. Voltak épp az egyetlen, ami megóvta az

illetlens égt Ql, az volt, hogy D ávid nem t ávolodott el t Qle, Q pedig nem v árt m ódon reag ált erre. Amint ez tudatosodott benne, ijedten h átr ált el egy l ép ést, majd miut án felm érte az eml ítétt sr ácot, nemet intett. Voltak épp azt sem tudta, mire, de tudta, hogy árulkod ó lenne, ha semmit sem felel.

K ár, pedig le sem tudja venni r ólad a szem ét.

Ármin újra oldalra pislogott. M ár visszanyerte valamelyest a nyugalm át, így fel tudta m érni, mir Ql is van sz ó. Voltak épp eg észen bej ött neki a l átv ány, de ezzel tov ábbra sem tudott mit kezdeni. D ávid enn él rutinosabbnak bizonyult, mert elmarta t Qle a ki ür ült dobozt, és a pult fel é intett.

Mindj árt j öv ök!

Ármin sokkosan fordult ut ána, de miel Qtt k övethette volna, az eml ítétt sz Qke sr ác el é p örd ült.

Szia! sz ól ította meg, Ármint pedig b átortalanul mosolyodott el.

Eddig nem l áttalak erre.

A fi ú fej én átfutott, mennyire b éna ez a sz öveg, azt án eml ékeztette mag át, hogy Q m ég ennyire sem lenne k épes.

El Qsz ör j árok itt v álaszolta, azt án megrettent, hogy h átha hiba el árulni az ilyesmit. Az idegen azonban vagy ezt v ártá, vagy nem is érdekelte, m ég k özelebb h úz ódott, Ármin pedig nagyon igyekezett j ó fej m ódj ára t áncolni vele. Csak h át & az eg ész idegen volt.

Seg élyk ér Qn pillantgatott k örbe, és nemsok ára mintegy ment Qangyalk ént, D ávid jelent meg. Ármin megk önyebb ültén vetette mag át a nyak ába, sz ó szerint. Érezte, hogy a f érfi megfesz ül, de nem érdekelte, teljesen hozz á simult, majd nevetni kezdett.

Bocs, de gy áva ny úl vagyok sz ólalt meg. D ávid v égigsim ított a h át án, majd hamarosan kivezette a t áncparkettr Ql, és ez úttal t ényleg vett neki m ég egy s ört. Ármin t étov án rebegett egy k ösz ön öm öt.

Nem hittem, hogy ennyire f él énk vagy.

A fi ú lehajtotta a fej ét. Nem tudott mit v álaszolni, így is el ég cikinek tal álta a szitu áci ót. D ávid azonban n émi hezit ál ás ut án elfordult t Qle, és a csaposnak dikt álta le az újabb rendel ést. Ármin meglepetten vette el t Qle a feles poharat.

Nem t Qlem kaptad k öz ölte D ávid kurt án, majd az öv ének üt ötte a saj átj át, és leh úzta. Ármin hezit álva k övette a p éld áj át. Az er Qs alkohol v égig égette a tork át, és b ár a haverjaival p árszor m ár alaposan fel önt ött a garatra, mindig hamar betompult, ha t úlz ásba vitte.

Gondolod, így menni fog? k érdezte, D ávid azonban v állat vont.

Te k értél erre, szóval & kezdett bele, aztán elnevette magát. Ármin csodálkozással vegyes ámulattal figyelte az arcát, ahogy komorból vidámba váltott. Tetszett neki a változás. Nem tudom, talán buta ötlet. Azt mondtad, pasizni akarsz, és hát & jobb ötletem nincs, én így szoktam. Igaz, én sosem keresek komolyat. Dávid olyan arcot vágott, mint aki épp valamilyen fontos felfedezést tett. Armint lefoglalta, hogy a pillái rebeg és ét figyelje megigézve. Jó ég, talán teljesen tényleg útra viszlek.

Ármin felkacagott. A nevet és megállíthatatlanul, Qszintén ömlött ki belőle, el Qször aznap este. Viszonylag sokára csendesedett. Dávid összevont szemöldökkel, némán várta meg, míg lecsillapodik.

Mi ilyen vicces?

Fogalmam sincs ismerte el Ármin, és komolyba váltott. Mondtad, hogy neked csak egy éjszaka ásaidd vannak, bár azt nem, mi ért.

A férfi most már teljesen elkomorult. Ármin attól tartott, válaszolni sem fog, pedig eddig mindig Qszintén, egyenesen viselkedett vele, mióta pár hónapja megismerkedtek. Igaz, személyesen harmadszor találkoztak.

Emléztetem, te viszont nem kapcsoltad össze, úgy látom s óhajtott, és arrébb intette, hogy nyugodtan tudjanak beszélgetni. Pár méterrel arrébb valóban csendesebbnek bizonyult. Mondtam, hogy biszexuális vagyok, és hosszú útvonalon sosem kezdek pasikkal.

Ármin bólintott, és igyekezett nem tudom ást venni arról az apró, szorító érzésről. Nem ezt akarta hallani, bár erre eddig maga sem jött rá. Hát ez ért. Egy-egy éjjel belefér, amíg mindkettőnknek csak szórakozás. Szóval elkísértelek, mert gondoltam, ha találsz valakit, kicsit én is kiengedem a gőzöt.

Ármin ismét, mintegy gőpiesen bólintott. A hangjában nem bízott, és egyébként is kezdett kicsit tompulni az agya, attól félt, valami butaságot talán mondani.

Tehát te is fel akartál szedni valakit, az ért jöttél el? kérdezett rá, amint felfogta a szavakat. A férfi elmosolyodott, a szája sarkában megjelenő apró gödör pajkosságot kölcsönözött neki.

Ármin önuralma a másodperc tizede alatt kopott le, újra Dávidhoz fordult, majd némi hezitálás után száján csókolta. Az egész nem tartott tovább egy pillanatnál, Q azonban tudta, hogy tőbbé hónapok óta kockáztatott. Amikor elhúzódt, fogalma sem volt, milyen reakciót kap.

Dávid lustán megnyalta a száját, a nyelvvel önkéntelenül követte végig az iménti érintést és nyomát, míg Ármin hevesen dobogó szívvel várta. Aztán a férfi a szemébe nézett, de semmit nem szólt, ez pedig felbátorította a fiút. Ezúttal sokkal bátrabban csókolta meg,

és b ár percekig nem ütközött ellen állásba, D ávid v ég ül elszakadt t Qle.

Na, ez egy v égtelen ül buta ötlet szólalt meg, Ármin pedig csalódottan kapta el a tekintetét. Persze számított erre, csak hát annyira beleélte magát, amikor nem kapott azonnal visszautasítást &

Miért? pr éselte ki magából. A tekintetét továbbra sem tudta levenni a férfi szájáról.

Az el Qbb mondtam felelte D ávid, és b ár Ármin meg mert volna esküdni, hogy szívesen folytatná, attól félt, elküldené, ha most újra próbálkozna.

De csak jól érezzük magunkat &

Nem én leszek, aki elveszi a szésséged, oké? szakította félbe D ávid, aztán gyorsan körbenézett, és még frusztráltabbá vált. Sőt, az sem volt jó ötlet, hogy pont ide hoztalak. Menjünk inkább!

Ármin dacosan szorongatta a sötét kezében.

Az a bajod, hogy fiatal vagyok?

D ávid felsóhajtott, Ármin viszont most, talán el Qször, megmakacsolta magát. Akarta a férfit, még ha tisztában is volt vele, hogy hosszú útvonalon nem kaphatná meg.

Akkor? Félész, hogy tapadnék? Mondj egyetlen indokot is, ami nem csupán az ért van, hogy helyesen hangozzon !

D ávid szólásra nyitotta a száját, aztán megvonta a vállát, jelezve, hogy nem tud. Ármin újra közeledett, centiként választották el, alig tudta visszafogni magát.

Akkor?

El akarta csábítani a férfit. B ármit megadott volna érte. Kidugta a nyelvét, ez úttal Qsim írtott végig D ávid ajkán, ahogy a férfi az el Qbb tette, apró remegést csalva ki. D ávid hosszasan nézett rá, mintha mérlegelne.

Nem veszed komolyan? kérdezte, Ármin pedig sejtette, hogy nyert ügye van, mégis elfojtotta a mosolyt.

Nem veszem komolyan ismételte választéként, mire D ávid bólintott. Megindult a kijárat felé, a fiú pedig szorosan a nyomában haladt. B ár úgy érezte, ki sem bírja, még kettesben nem lesznek, hirtelen ezernyi kétségűdült rá. El Qször jutott eszébe, hogy ezzel talán véget vet valaminek, ami sokkal fontosabbá vált számára, mint eddig gondolta. Az ajtó kitárult, Qt pedig hirtelen körülvette a tavaszi éjszaka, de egy cseppet sem józanodott t Qle, sőt, ahogy D ávid hátrapillantott, hogy követi-e, és a tekintetük összekapcsolódott, a kétség ár csillogása még jobban csábította &

Ármin szinte újra érezni vélte a tavasz friss íté, intenzív, cigarettával vegyült illatát, a bqrén tancot lejtett egy sosem feledett, megkopott szellő emléke, morajló szélidült nevetés és beszélgetés foszlányai idéztek fel benne abban a józan íté, kifacsart pillanatban örömlve, amikor tekintete újra találkozott azzal az idézőqen kékszempárral. Az idqmintha megfagyott volna, amíg a fogaskerekek a helyükre nem kattantak, és qfelfogta a morbid, elképzelhetetlen szituációsúlyos igazságát. A meglepetéstqlmintha kiszorult volna a tődejébqla levegő, fojtogatta, mégsem tudott utána kapni, csak lassan, mintegy álomból ébredve indult újra a teste. Az elméje azonban még mindig képtelen volt feldolgozni a találkozást.

Kisfiam?

Filmben illőnek tűnt a mozdulat, ahogy az anyja felé fordult, automatikusan, amint meghallotta a nevét.

Azért illene bemutatkozásképp kezelné újtanod.

Ármin nyelt egyet. Minden értelmes reakció cserben hagyta, a gondolatok sebes madarakként reppentek tőle messzire, miközben dühörgésként támadó tornádóként lüktetett benne a felismerés.

Már találkoztunk.

Ármin lehunyta a szemét. Ez a hang annyi emléket idézett, hogy minden sejtjét átjárta. Kezdett ugyan oszlani a fura, ijedő tudatáról, de ötlete sem volt, hogyan kellene viselkednie.

Igen? Hol?

Az anyja érdeklődve, csevegve tette fel a kérdést, de kirántotta vele Ármint a gondolatiból. Rémülten nézett fel, egyenesen Dávidra, aki pont olyan tanácstalannak és kicsit talán sokkosnak látszott, mint q. Álltak egymással szemben, a férfi azonban hamarabb ért magához.

Egy buliban.

A jó ékony, időt nyerő hazugság könnyedén hagyta el Dávid száját. Csilla minden gyanakvással elfogadta a magyar ázatot, és nem is faggatózott, ezzel a fia eszébe juttatva, hogy qis mennyire zavarban van. Hiszen Dávid érkezése elött percekkel arról magyarózott Árminnak, milyen ideges most, hogy bemutatja a gyerekeknek az új barátját & Árminnak haborgott a gyomra. Remegve támasztotta a hátát a falnak, ügyelve rá, hogy a padlóban bújálkázó övvezőqpercekben, amíg a testvérei kövveztek. Hallotta a hangjukat, a szavak értelmét azonban már nem találta, a beszélgetés annyira távolinak tűnt, mintha nem is lett volna egy szobában a többiekkel.

Menekülni akart. A késztetés borzalmasan erősen tört rá, nem tudott ellenállni neki. Attól félt, ha tovább marad, valami komolyan ügyes éget fog elkövetni.

Mindjárt jöveők szólalt meg, meglepően határozottan, erősen, mégis semleges hangon, majd kifordult a konyhából. Még sem állt meg élesen a főúrdqig, ahol magára zárt az ajtó, és a mosdókagylóba támaszkodva, riadtan szemlélte a tükörképét. Aztán megnyitotta a csapot, hideg vizet locsolt a kezére, majd a nyakára. A hosszabb tincsek eláztak a fölé tővéenél, a bqrére tapadtak, bosszúsan tőrték qket arrébb, mielőtt a hitetlenkedő nevetés utat törne magának. Az anyja felszedte a férfit, aki hónapokkal ezelőtt az qszámára titokban a világot jelentette. Ármin azt kívánta, bár megnyílna alatta a föld, és elnyelné.